

dighed over Nøglen til den ene Laas, men at man ogsaa burde lade Regjeringen beholde den fulde Raadighed over Nøglen til den anden Laas. Naar man nu vil vende dette Raisonnement om og sige, det er ganske rigtig, at Regjeringen beholder fuld Myndighed over Nøglen til den ene Laas saaledes, at den kan lukke den op eller nægte det, men at man ogsaa maa forlange, at Rigsdagen beholder fuld Ret og Myndighed til at lukke op for den anden Laas eller ikke; saa troer jeg, at dette er en Grundsætning, som man ogsaa ved denne Leilighed ikke bør tabe af Sigte. Naar man altsaa seer Sagen stillet saaledes, saa foreskommer det mig, at man kan have mange Betænkkeligheder ved at gaae ind paa det Forslag, der er stillet. Hvad der særligt er indvendt mod det andet af Mindretallets stillede Forslag, nemlig, om Tilføiningen til Punktet b, at der efter Ordene: „vedkommende særlige Ministers Bestyrelse“ skal tilføies: „og Ansvar“, da maa jeg tilstaae, at jeg endnu ikke er bleven overbevist om, at det er forsvarligt ikke at indsette disse Ord. Den ærede Ordfører har meent, at det var en Selsfølge; at hvad der laa under den særlige Ministers Bestyrelse ogsaa maatte ligge under hans Ansvar, og den ærede Minister er endogsaa gaaet saa vidt, at han meente, at det var en „Fornærmelse“, at stille et saadant Forslag, fordi det tydede paa, at man ellers kunde mene, at han ikke var ansvarlig for, hvad der laa under hans Bestyrelse. Den ærede Ordfører gif videre den sidste Gang, han havde Ordet, idet han vilde vise, at man nu ikke længere havde nogen Grund til Frygt i saa Henseende, fordi saavel den forrige særlige Indenrigsminister — det vil sige ikke den forrige, thi han have vi ikke forhandlet med som særlig Indenrigsminister, men den næstforrige særlige Indenrigsminister — som den nuværende havde udtalt, at Grunden, hvorfor de ikke vilde være undergivne Ansvarlighed i det her omhandlede Forhold, var, at de ikke havde Bestyrelsen; men hertil maa jeg bemærke, at jeg skulde huse overmaade feil, dersom det virkelig forholdt sig saaledes. Det blev jo netop indrømmet af de ærede Ministre, at de havde Bestyrelsen af Kongerigets særlige Finantøsvæsen, men derimod nægte de at bære Ansvar for denne Bestyrelse; dersom det ikke forholdt sig saaledes, seer jeg ikke den allermindeste Grund til, at man i selve Lovforslaget har indsat: „under Ansvar af vedkommende særlige Minister“, thi da havde det jo slet ikke været omtvistet. Der har ikke været tvistet om, hvem der bestyrede Kongerigets særlige Finantøsvæsen, men der har været tvistet om, hvem der bar Ansvar for Bestyrelsen. Nu er det jo imidlertid aldeles klart efter hele Affættelsen af Forslaget, at man ikke kan sige, at Ordene i Lovforslagets første Stykke, 1ste Linie: „under Ansvar af vedkommende særlige Minister“ ogsaa nødvendigviis maae bringes i Anvendelse paa, hvad der indeholdes under Lit. b, hvor der er Tale om Ministerens Bestyrelse af et særligt Reservecfond; thi Ordene i det første Stykke gaae aabenbart ikke længere, end at vedkommende Minister derved bliver ansvarlig for, at det særlige Reservecfond dannes; hvem der skal have Ansvar, naar det er underlagt hans Bestyrelse, er der aldeles Intet talt om. Naar man nu i Forbindelse dermed erindrer, at den ærede Minister har sagt, at blot Antagelsen af denne Tilføining vilde være det Samme som en Forkastelse af det hele Forslag, saa er det aabenbart, at han lægger noget meget Betydeligt i denne Tilføining, saa er det aabenbart, at han ikke blot anseer den for overflødig, men ogsaa for ikke usselig. Naar den ærede Minister siger: sætter man dette til, saa er det det Samme som en Forkastelse af det hele Forslag, da er det for mig et Beviis for, at han ikke betragter denne Tilføining, naar den gjøres, paa samme Maade, som den ærede Ordfører har betragtet den, og som han vil have Thinget til at betragte den paa; thi jeg kan ikke troe, at den ærede Minister vilde sige, at den hele Overeenskomst maatte brydes, naar der blev føjet to Ord til, hvis Mening allerede ligger i Forslaget, saaledes som det er affattet. Det er denne Erklæring fra Ministerens Side, jeg væsentlig bruger til Støtte for den Betragtning, at naar man vil sikke sig, at der er Ansvar forbundet med Bestyrelsen af Reservecfonden, maa den foreslaaede Tilføining gjøres.